

ДО
СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД
27 състав

ПИСМЕНИ БЕЛЕЖКИ

по гр. д. № 2164/2004 г.
от ищеца
чрез адв. Маргарита Илиева,
САК, ул. "Върбица" № 7, ет. 4,
1504 София, тел. 0887 416 523

Господин Председател,

поддържам изложените в исковата молба твърдения за дискриминация, основана на етническа принадлежност, от страна на ответника спрямо ищеца, изразяваща се в лишаването му от достъп до наемане при ответника, извършено от лице, действащо от името и за сметка на ответника.

Поддържам възражението срещу насрещния иск, предявен от ответника, и моля да оставите същия без уважение като неоснователен.

I. ПО ОСНОВНИЯ ИСК

По фактите.

A. Установените факти

1. Ответникът не оспори и се установи с показанията на св. Михайлова, че в пресата е публикувана обява, че ответникът, назован като "Кенар" – магазин и склад," търси да наеме работници.
2. Установи се с показанията на св. Михайлова, че по повод тази обява ищецът е провел телефонен разговор с лице, отговарящо от името на ответника, на телефон, посочен в същата обява като телефон за контакти с ответника по повод обявата. Установи се, че лицето, отговорило на телефона, изрично е заявило/потвърдило, че отговаря от името на ответника относно обявата, публикувана от негово име.
3. Установи се с показанията на св. Михайлова, че в този телефонен разговор ищецът е изразил интереса си да се наеме като работник в магазин/склад при ответника и е поискал да узнае условията, на които трябва да отговаря, за да бъде нает, както и условията да кандидатства. Установи се пак там, че лицето, отговорило от името на ответника, е посочило изискванията за кандидатите, както и условията за кандидатстване, в това число явяване на интервю на място.
4. Установи се с показанията на св. Михайлова, че, запитано от ищеца, лицето, отговорило от името на ответника, е заявило, че ромската принадлежност на ищеца е абсолютна пречка за това да бъде нает, която обезсмисля кандидатстването му, в това число явяването му на интервю, тъй като резултатът би бил

предварително известен – ищецът не би бил нает, защото ром не би бил нает. Установи се пак там, че лицето, отговорило от името на ответника, е заявило, че при ответника роми не работят, не са работили и няма да работят, както и че това е така по разпореждане на ръководството на ответника.

5. Установи се с показанията на св. Михайлова, че вследствие заявления от лицето, отговорило от името на ответника, отказ от името на ищеца дискриминация

Б. Фактически изводи

1. От установените факти е видно, че ищецът е направил необходимата първоначална стъпка за кандидатстване за наемане при ответника при обявено от последния търсене на кандидати - ищецът се е обадил на посочения в обявата на ответника телефон, за да получи необходимата информация за изискванията и начина на кандидатстване. Тази първоначална стъпка е била необходима, тъй като без нея той не би могъл да пристъпи към кандидатстване, не знаейки условията и реда за това. Че тази стъпка – обаждане по телефона за получаване на необходимата информация за кандидатстване - е предвидена и от ответника като необходима първа стъпка за инициране на кандидатстване за наемане при него е видно от това, че за свързване с него той е посочил в обявата си именно телефон, а не адрес. Следователно, обаждането на посочения телефон от страна на потенциалния кандидат, за да получи необходимата за кандидатстване информация, се явява “на входа” на кандидатстването за наемане при ответника в този случай. Това обаждане е, което поставя началото на процедурата на кандидатстване.
2. Като му е било заявено “на входа” на кандидатстването, че, бидейки ром, той няма да бъде нает, и това прави безпредметно да кандидатства, тъй като изходът от евентуално кандидатстване е предварително ясен, ищецът е получил от лицето, поставено от ответника “на входа” на кандидатстването, за да пропусна и насочва потенциалните кандидати по-нататък по процедурата за кандидатстване, отказ на достъп до кандидатстване, и в крайна сметка отказ на достъп до наемане. Фактът, че ищецът впоследствие не е пристъпил по-нататък по процедурата за кандидатстване, се дължи на този изричен и недвусмислен отказ “на входа”. Същият ефект на отказ на достъп до кандидатстване за потенциалния кандидат би имало изрично изявление от лицето, стоящо от името на работодателя “на входа,” че за работата се изисква докторска степен. Бидейки уведомен за такова изрично изискване, потенциалния кандидат без докторска степен не би кандидатствал по-нататък, знаейки, че няма да бъде нает. Следователно, изрично заявленият от името на ответника отказ “на входа” на кандидатстването има действието на отказ изобщо на достъп до кандидатстване и наемане. Този първоначален и решаващ отказ, открито мотивиран с ромския произход на потенциалния кандидат, съставлява дискриминационен отказ на наемане, основан на етническа принадлежност.

По правото.

Съгласно чл. 4, ал. 2 ЗЗСД по-неблагоприятното третиране, основано на етническа принадлежност, съставлява пряка дискриминация, забранена по чл. 4, ал. 1 ЗЗСД. Съгласно чл. 12, ал. 4 вр. с чл. 4, ал. 1 ЗЗСД работодателят няма право да отказва наемане на основата на етническа принадлежност.

Съгласно чл. 9 от Закона за защита срещу дискриминацията тежестта на доказване в производствата за защита срещу дискриминация се разпределя между страните съобразно специално правило. Когато ищецът докаже факти, от които може да се изведе предположение, че е налице дискриминация, тежестта на доказване се прехвърля върху ответника да опровергае този извод, като оправдае установената разлика в третирането с обективни причини, несвързани с етническа принадлежност, и така докаже, че дискриминация не е налице. В случай че ответникът не съумее да обори предположението, изведено от доказаните от ищеца факти, съдът следва да счете дискриминацията за доказана по делото. Съдът счита дискриминацията за доказана, без ищецът да я е доказал по безспорен начин на основание това, че ответникът не е съумял да опровергае възможния извод за налична дискриминация.

Установеният по делото факт на по-неблагоприятно третиране на ищеца от страна на ответника, състоящо се в отказ на достъп до наемане, изрично мотивиран с етническата принадлежност на ищеца, дава основание да се направи извод, че ответникът е извършил спрямо ищеца дискриминация, основана на етническа принадлежност.

Ответникът не съумя да опровергае този извод.

Относно възраженията и доказателствата на ответника:

1. **Че ищецът не е потърсил работа и не е получил отказ по надлежния ред** – Ищецът е бил възпрян да кандидатства по надлежния ред от изричния отказ, който е получил “на входа” на процедурата за кандидатстване, когато е бил уведомен, че етническата му принадлежност съставлява абсолютна пречка да бъде нает, като гарантира, че няма да бъде нает. Той не е кандидатствал, тъй като му е било заявено, че с оглед етническата му принадлежност това е безпредметно предвид Този първоначален категоричен отказ по необходимост обуславя липсата на по-нататъшно кандидатстване и има действието на окончателен отказ на достъп до наемане (вж. по-горе *Фактически изводи*.) Следователно, е налице отказ на наемане и то, изрично мотивиран с етническата принадлежност на ищеца.
2. **Че ищецът не е доказал, че лицето, с което е говорил, е оправомощено да прави изявления от името на ответника** – Ищецът доказа, 1) че е разговарял с лице, което е потвърдило изрично, че отговаря от името на ответника, като е казало: “Да, “Кенар” е.” и 2) това на телефон, посочен от самия ответник като телефон за контакти с него по повод обявата за работа. Тези два факта конституират за третите добросъвестни лица, в това число ищеца, лицето, с което е разговарял, като лице, оправомощено да разговаря с трети лица от името на ответника и да ангажира последния спрямо трети лица с изявленията, които прави. Не е в тежест на третите добросъвестни лица като ищеца, които ползват

посочения от самия ответник телефон за връзка с него и получават потвърждение отсреща, че говорят с “Кенар,” да изследват или доказват естеството на вътрешното отношение между ответника и лицето, което отговаря на неговия телефон. В тежест на ответника е така да уреди вътрешните си отношения и организация, та лицата, които отговарят на неговия телефон на обаждания от трети добросъвестни лица, да са оправомощени да разговарят и правят изявления от негово име спрямо трети лица.

3. **Че ищецът не е доказал, че е търсил и му бил отказан достъп до наемане именно от ответника “Кенар” ЕООД, за разлика от “Кенар-Кулинар” ЕООД, “Кенар-Транс” ЕООД или ЕТ “Кенар-Заре-Заре Шахбазян”** – Установи се с показанията на св. Михайлова, че в обявата за работа, по повод която е проведен процесният телефонен разговор, фигурира като работодател “Кенар” общо, без повече уточнения за кой от споменатите субекти се касае. Установи се пак там, че по същия начин, като “Кенар” общо без уточнение, е идентифициран субектът, който търси работници, и от лицето, отговорило на телефонното обаждане на ищеца относно обявата. С оглед това, и с оглед съвпадението на адресите на управление на всички субекти “Кенар”, следва, че процесната обява произхожда общо и зацелите на всички тях, в това число ответника, че всички тези субекти, в това число и ответника, са се ползвали от нея за наемане на работници, и че отказът на достъп до наемане, направен на клиента ми от лицето, отговорило му от името на “Кенар” без уточнение, също произхожда общо от всички тези лица, в това число ответника, “КЕНАР” ЕООД. Следователно, във всички случаи ответникът “КЕНАР” ЕООД носи отговорност за извършения спрямо ищеца дискриминационен отказ на достъп до наемане – било сам, било солидарно с другите субекти “Кенар.”
4. **Относно установеното от показанията на св. Бонка Димитрова, че в цех на ответника в с. Петърч към момента са наети работници неколцина роми, в това число и самата тя, а сезонно биват временно ангажирани и повече** – Не е твърдение на ищеца, че ответникът изобщо не наема роми. Изявление в този смисъл, както се установи от показанията на св. Михайлова, е направено от лицето, отговорило му от името на ответника при процесния телефонен разговор. Ищецът не твърди, че това изявление е вярно. Ищецът не твърди, че ответникът има повсеместна или всеобхватна практика да дискриминира всички роми. Ищецът твърди, че той конкретно е бил дискриминиран от ответника, като му е бил отказан достъп до наемане. За да му е бил отказан на него конкретно достъп, не е необходимо ответникът никога да не е допускал до наемане друг ром. Дали в цех на ответника в Петърч или другаде работят роми е неотнормимо към факта, че ищецът е бил уведомен от лице, действващо за ответника, че няма смисъл да кандидатства за работа, тъй като не би бил нает, защото е ром. Всеки случай, св. Димитрова установи, че ответникът е наел роми в Петърч, но не и другаде, в това число София. Ответникът не доказа, нито твърдя, че е наемал или наема роми в София, където именно е отказан достъп до наемане на ищеца.

В заключение, ответникът не съумя да опровергае извода за наличие на етническа дискриминация, основание за който дават доказаните от ищеца

факти. Следователно, следва да се счита, че е налице извършена от ответника спрямо ищеца дискриминация, основана на етническа принадлежност.

Моля съдът да уважи изцяло предявените иски, като на основание чл. 71, ал. 1, т.1 от Закона за защита срещу дискриминацията (ЗЗСД) установи, че отказът на достъп до наемане, извършен от ответника спрямо ищеца, съставлява дискриминация, основана на етническа принадлежност; като на основание чл. 71, ал. 1, т. 2 ЗЗСД осъди ответника да се въздържа в бъдеще от извършване на такъв отказ спрямо ищеца; и като на основание чл. 71, ал. 1, т. 3 ЗЗСД присъди обезщетение за понесените от ищеца вследствие дискриминацията неимуществени вреди в размер на 600 лв. ведно със законната лихва, както и разноските по делото.

II. ПО НАСРЕЩНИЯ ИСК

По фактите.

A. Установените факти.

1. Установи се с писмено доказателство, че на 24.03.04 г. в-к "24 часа" е публикувал материал относно правната защита на роми от расова дискриминация. Материалът обхваща авторска статия на журналистката Ани Пармаксизян и интервю с адв. Маргарита Илиева, довереничка на ищеца. В статията е изложена информация в един параграф за съдържанието на телефонния разговор на ищеца по основния иск с представител на ответника, в това число направеното от този представител изявление, в смисъл че, дословно, "в "Кенар" не работели цигани, никога не били работили и нямало да работят." На края на параграфа, който касае "Кенар," е посочен източникът на информацията, съдържаща се в него – дословно, "[...] обясни адвокатът му Маргарита Илиева." Извън този параграф статията не съдържа друга информация за "Кенар." Информация за "Кенар" не се съдържа и в интервюто на адв. Илиева. Нито статията, нито интервюто съдържат цитирано изявление на ищеца по основния иск, Ангел Асенов, било относно "Кенар," било по друг въпрос. Нито статията, нито интервюто посочват Ангел Илиев като източник на коя да е част от информацията, която съдържат. От нищо в статията или интервюто не е видно, че г-жа Пармаксизян е почерпила тази информация от Ангел Асенов.
2. Ищецът по насрещния иск представи писмени доказателства, с които да установи оттеглена от негов контрахент заявка за сделка във връзка с посочената публикация и произтекли от това за него имуществени вреди. Истинността на посочените писмени доказателства е под въпрос по следните причини – 1) от тези доказателства не може да се снесе достоверна дата; 2) те не отразяват валидно субектността на твърдения контрахент, фирма "Драгойна." Във всяко от двете писмени доказателства наименованието на въпросната фирма фигурира по два различни начина – от една страна, "ДРАГОЙНА III" ООД", от друга, "ДРАГОЙНА-3" ЕООД." С оглед тази разлика в наименованията, съществена що се отнася до различния вид дружество (ООД/ЕООД), е под въпрос коя именно е фирмата контрахент на ищеца по насрещния иск, и дали въобще съществува такава.

Следователно, нито претендираните вреди, нито връзката им с посочената публикация могат да се считат безспорно доказани.

3. Ищецът по насрещния иск не доказва, че публикацията или претендираните вреди се дължат на действие или бездействие на ответника по насрещния иск.
4. Ищецът по насрещния иск не доказва, че съдържащата се в публикацията информация за "Кенар," независимо от това, кой е нейният източник, е невярна.

Б. Фактически изводи

1. Не е налице причинно-следствена връзка между кое да е действие или бездействие на ответника по насрещния иск и посочената публикация.
2. Не са налице безспорни претърпени от ищеца по насрещния иск вреди вследствие въпросната публикация.
3. Не е налице причинно-следствена връзка между кое да е действие или бездействие на ответника по насрещния иск и евентуални такива вреди, дори да са налице.

По правото.

С оглед липсващите 1) деяние на ответника по насрещния иск, 2) причинно-следствена връзка и 3) безспорни вреди, не е налице непозволено увреждане.

Нещо повече, дори ответникът по насрещния иск да беше разпространил информация в пресата относно предмета на делото, това деяние не би било противоправно. Няма забрана за разгласяване на информация относно публичен граждански процес. Г-жа Пармаксизян, както и кой да е друг журналист, би могла лично да присъства в отвореното съдебно заседание и да възприеме тази информация, а после да я публикува в изпълнение на журналистическата си функция за разпространяване на информация. Относно претендираната неверност на твърдението, че "Кенар" е дискриминирал Ангел Асенов, верността или неверността на твърденията по основния иск, ще се установи само с влязло в сила съдебно решение по този иск.

Следователно, право на обезвреда в полза на ищеца по насрещния иск срещу ответника по същия не съществува. Насрещният иск е неоснователен.

Моля съдът на основание гореизложеното да отхвърли насрещния иск и да присъди в полза на ответника по този иск разноските по разглеждането му.

София, 17.06.2004 г.

С уважение,

адв. Маргарита Илиева